

סמל
אשר שוקר
בן מזל ובנין

חיל שריון
נפל ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.06.1982)
בן 28 בנופלו
מקום מנוחתו בית העלמין הצבאי חולון

סיפור חייו

בן מזל ובנין, נולד ביום ט' בתשרי תשט"ו (6.10.1954) בעדן, ועלה לארץ עם משפחתו בשנת 1960. המשפחה השתקעה בחולון, ובה החל אשר את מסלול הלימודים. תחילה הוא למד בבית-הספר היסודי הממלכתי דתי בעיר, והמשיך ולמד בבית-הספר המקצועי "אורט" בתל-אביב. בהיותו בן למשפחה ברוכת-ילדים וקשת פרנסה, הפסיק אשר את לימודיו ויצא לעבוד כדי לעזור בפרנסת המשפחה. הוא עבד במקומות שונים הן כנגר והן כמסגר, וסייע למשפחתו ככל יכולתו.

אשר גויס לצה"ל במחצית חודש ספטמבר 1972. מיד לאחר גיוסו התחוללה מלחמת יום הכיפורים. אשר נטל בה חלק, ועוטר באות המערכה. הוא שירת ביחידות שונות ובתפקידים שונים, והועלה לדרגת רב-טוראי. כאשר הגיע זמנו להשתחרר משירות החובה, צוינה התנהגותו בתעודת השחרור כטובה מאוד, והערכת מפקדיו הייתה כי הוא "מסור אחראי ישר ויעיל".

בסוף ספטמבר 1975 שוחרר אשר מהשירות הסדיר, נשא אשה, חברתו מגיל 13, מאז שהיו חברים במועדון הנוער השכונתי. הוא החל לעבוד באגף המחשבים של חברת "דינמוטר" בתל-אביב. אשר היה אב מסור ובעל אוהב, אשר השקיע את כל מרצו וזמנו בטיפוח משפחתו. את הסיפורים שנהג לספר לבתו הבכורה לילך, הקליט על קלטת וכך תוכל גם הבת השנייה, הילה, לשומעם.

בפרוץ מלחמת שלום הגליל, נקרא אשר לשירות פעיל בפלוגת חרמ"ש בגדוד טנקים. הוא לחם בגבורה, עזר בחילוץ פצועים ותוך כדי כך, ביום כ' בסיון תשמ"ב (11.6.1982), נפל. סמל אשר נהרג בקרב בלבנון במלחמת שלום הגליל, והובא למנוחת עולמים בבית-העלמין הצבאי בחולון.

הוא השאיר אחריו אשה ושתי בנות, אם, ארבעה אחים ושלוש אחיות.

על מעשה גבורתו בחילוץ הפצועים, זכה אשר לציון מאת מפקד חטיבתו. בציון לשבח נאמר: "ב-11 ביוני 1982 הותקפה יחידתו באש סורית. סמל שוקר חילץ עצמו מהאש, ובמקום להתפנות, השתתף בניסיונות לחלץ פצועים. בפעולות אלו קיפח את חייו. במעשיו גילה אומץ-לב, רוח התנדבות ואחוות לוחמים". במכתב שר הביטחון למשפחה השכולה נכתב: "אשר היה מסור, שקט, עדין וישר. נכון תמיד לעזור, ובעת סיוע וחילוץ פצועים נפל. פצועים אחדים חייבים לו את חייהם".

(דף זה הוא חלק ממפעל ההנצחה הממלכתי 'יזכור', שנערך ע"י משרד הביטחון)

